

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

هرگز کسانی را که در راه خدا کشته شده اند، مرده مپندار،

بلکه زنده اند که نزد پروردگارشان روزی داده می شوند.

سوره مبارکه آل عمران _ آیه ۱۶۹

شهید غلامحسین برکابی

تولد: ۱۳۳۹/۱۰/۰۱

شهادت: ۱۳۶۱/۰۷/۲۰

محل شهادت: ترجان سقز هنگام درگیری
با گروهک ضد انقلاب

فرازی از وصیت نامه شهید غلامحسین برکابی

زندگی سفری است که باید به پایان برسد. پس چرا و به کدام دلیل که پایانمان مانند علی(ع) و حسین(ع) شهادت نباشد؟ آری! چرا زندگی ننگین و زودگذر را، بر مرگ سرخ ترجیح دهیم؟ بله! شهادت یک انتخاب است، نه یک اتفاق.

شهید، انتخاب می کند، شهید، آزمایش می شود و امتحان می دهد.

خدای تبارک و تعالی به انسان آزادی داده است تا انتخاب کند: رضای الهی یا رضای شیطانی، سعادت یا فلاکت، رضای خداوندی یا غضب خداوندی، شهادت در راه خدا و یا مردن در بستر مرگ. جهاد در راه او را شروع کرده تا چنان چه شایستگی قرب به او را داشته باشم، دعوتش را لبیک می گویم و امید دارم چنانچه این جسم متحرک در راه خدا بمیرد، تولدی دیگر برایم حاصل آید که این تولد دوباره، باشکوه و غرورانگیر است.

سعی کنید فضایل اخلاقی کسب کرده، رذایل اخلاقی را از خود دور کنید.

خداوندا! این گونه زیستن در راه خود و اسلام و قرآن را از من پذیرا باش.

شهید سید رحمت اله حبیبی

تولد: ۱۳۳۰/۰۶/۲۰

شهادت: ۱۳۶۳/۰۷/۱۲

محل شهادت: جزیره مجنون

فرازی از وصیت نامه شهید سید رحمت اله حبیبی

ای عزیزان من اگر خداوند افتخار شهادت را نصیبم کرد راه مرا ادامه دهید. مبدا در قیامت بین شما فاصله ای باشد و ای همسرم تو باید فرزندمان را درست تربیت کنی و پسرانمان را حسینی و دخترانمان را زینب وار پرورش دهی تا رسالت خون ما را به دوش گیرند.

حال ای هم روستائیانم ای مردم؛ یادم هست یک بار برادر شهیدم مجید گفت: من با زبانم این مردم را نمی توانم ارشاد کنم شاید در جبهه با خونم این مردم اصلاح شوند ولی مجید به خدا پیوست و خورش روی این زمین پاک ریخت ولی شما به خود نیامدید شما تا کی می خواهید به خود بیایید و دست از چند دسته گیتان بردارید مگر شما چقدر عمر می کنید که می خواهید همه را صرف این اختلافات کنید. آیا این خون پاک شهداء بر شما اثر ندارد!؟؟

روباه صفتان زشت خو را نکشند	در مسلخ عشق جز نکو را نکشند
مردار بود هر آن که او را نکشد	گر عاشق صادقی ز مردن مهراس
دیوانه تو هر دو جهان را چه کند	آن کس که تو را شناخت جان را چه کند

شهید مسعود آشوری

تولد: ۱۳۳۳/۰۴/۰۱

شهادت: ۱۳۵۹/۰۷/۱۰

محل شهادت: سوسنگرد

فرازی از وصیت نامه شهید مسعود آشوری

به نام حیّ قیوم مهربان لایزال. آفتاب عمر چه زود غروب می‌کند. آن گاه تقدیر این چنین باشد و خدا خواهد که انسانی دنیا را وداع گوید. اما چه زیباست که این تقدیر به نظافت قلب مهربان مادری باشد که فرزند دل‌بندش را در آغوش گیرد و این تناسب میسر نباشد مگر با شهادت در راه الله و مکتب و وطن، کاش تقدیرم چنین باشد و این آرزو برآورده شد. کاش تقدیرم چنین باشد، مرگ با افتخاری را که بارها به آن نزدیک شده‌ام ولی نصیبم نشده است. شاید لایق شهید بودن نیستم. زیرا که شهید مقامی بالا و والا را دارد و من فردی گناه کار و خوارم.

اینک که با یاد خدا به جبهه می‌روم، نه برای انتقام، بلکه به منظور احیای دینم و تداوم انقلابم پای در چکمه می‌کنم و خدا را به یاری می‌طلبم و از او می‌خواهم که هدایت‌م کند به آن سو و آن راه، که خود صلاح می‌داند و هدفم خدا، مکتبم اسلام و مرادم روح‌الله است.

هر قدمی که بردارم و هر گلوله‌یی که شلیک کنم و قلب دشمن را هدف سازم، به یاد خدا باشم و برای هر گلوله‌ای که به تنم خورد به یاد خدا تحمل کنم و دردش را، زجرش را، که شیرین‌تر از عسل است. خدانگهدار. مسعود آشوری

فرازی از وصیت نامه شهید مجید بازوکی

خدایا تو شاهی که از اول انقلاب با عشق به فرزندان حضرت زهرا (س) به خصوص امام خمینی زندگی کردم و بارها جانم را در راه خدا گذاشتم ولی متاع آلوده بود و قابل خرید نبود ولی به شهادت در راه ولایت و اسلام جوانی خود را خرج کردم. ان شاء الله در راه اسلام و ولی خدا و نایب امام زمان (عج) جان بدهم و به جمع باصفای دوستان بروم.

وصیت من به تمام راهیان شهادت، حفظ حرمت ولایت فقیه و مبارزه با مظاهر کفر تا اقامه‌ی حق و ظهور ولی خدا امام زمان (عج). نکند ولی خدا را تنها بگذارید و خدای نکرده مثل امام علی (ع) غریب شود؛ به هوش باشید. روزی می‌رسد که امام زمان می‌آید و شرمنده‌ی او نباشید با عشق به شهادت و آماده شدن برای قیام مهدی (عج).

دنیا مشتش را باز کرد.

شهدا "گل" بودند و ما "پوچ"

خدا آنها را برد و زمان ما را...